

ความกังวลพระราชหฤทัยของรัชกาลที่ 4 เมื่อต้องใช้ “ลาวไปตีลาว” ในศึกเชียงตุง

เผยแพร่ วันอังคารที่ 13 กันยายน พ.ศ.2559

“...เมื่อกองทัพเรายกขึ้นมาในปีที่ฟ้าฝนวิปริตมาก ลาวก็พาโลร้องว่า ชัดสนเสปียงอาหาร ถึงการเราสืบดูรู้แล้วว่า ข้าวมืออยู่พอใช้ ก็จะแบ่งเอามาเปนเสปียงเลี้ยงกองทัพได้ ผู้ที่หวังไม่ยากให้ด้วยเหตุที่ว่าแล้วนั้น เมื่อเรารีดนาทาเร้นเขา ก็จะเห็นเปนอันทำให้ร้อนรนไปจะเปนเหตุให้แตกใจหม่นหมอง

ด้วยเห็นว่าฉันแต่พอได้เป็นเจ้าแผ่นดินใหม่ ๆ ก็คิดโกลาหลจะเอาบ้านเมืองลาวไกลๆ มาเป็นเมืองขึ้นให้กองทัพ
รียกขึ้นไปเพลาข้าวยากหามากแพง ไม่รู้สุขทุกข์ของราษฎรว่าขัดสน ฝ่ายแม่ทัพที่ขึ้นมาเล่าก็คิดจะเอาแต่
บำเหน็จความชอบแต่เจ้านายของตัว ไม่มีกรุณา จะเออลาวเป็นหนังหน้าไฟให้ไปตายในการรบ แลตายด้วยอด
อยากก่อนไทยดังนี้เปนแน่

เหตุการณ์อันนี้ เธอจงดำริห์ดูให้มาก ฉันจะคิดมาให้ก็โกลาหล เธอมีปัญญาแลได้ขึ้นมาเห็นลาวเองแล้ว จะคิด
อย่างไรอย่าให้มันเสียใจแตกร้างนักรบนั้นจึงจะดี...”

บางส่วนจากพระราชหัตถเลขาของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ถึง กรมหลวงวงษาธิราชสนิท แม่
ทัพใหญ่กองทัพสยามในศึกเชียงตุง อ้างโดย ไกรฤกษ์ นานา นักวิชาการด้านประวัติศาสตร์ ในบทความ ศีก
เชียงตุงในรัชกาลที่ 4 การตีความใหม่ชี้ “กันท่า” มากกว่า “ยึดครอง” ใน ศิลปวัฒนธรรม ฉบับ กุมภาพันธ์
2547

เผยแพร่ในระบบออนไลน์ครั้งแรก 13 กันยายน 2559

https://www.silpa-mag.com/quotes-in-history/article_1719